

TRADING CONCEPT ตอน ครุ กีดองได้ (3)

กลับมาพบกันอีกครั้ง วันนี้จะมาต่อที่เหลือค้างไว้จากครั้งที่แล้วเกี่ยวกับเรื่องการลงทุนด้วยเทคนิค **C-A-N S-L-I-M** ของคุณ **William J. O’Neill** กันให้จบครับ

CANSLIM

โดย 3 ตัวแรกที่جبไปแล้วได้แก่

1. Current Quarterly Earnings Per Share
2. Annual Earnings Increase
3. New products, New Management, New Highs

คราวนี้มาถูกตัวที่เหลือกันครับ

4. Supply and Demand, Small Capitalization

การที่ราคาหุ้นในตลาดจะเคลื่อนไหวได้ นอกจากปัจจัยพื้นฐานที่รองรับอยู่แล้ว ราคาหุ้นก็ยังต้องอาศัยแรงซื้อและแรงขายของนักลงทุนในตลาดเป็นตัวขับเคลื่อน ดังนั้น ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆ เสมอกัน หุ้นที่เป็นบริษัทที่มีขนาดเล็กกว่า จะมีโอกาสที่จะสร้าง Performance ที่ดีกว่า

เหตุผลที่ **O’Neill** ให้ไว้ก็คือ ของใหญ่ไม่จำเป็นต้องดีกว่าเสมอไป การที่หุ้นมีอุปทานมาก (Large Supply) แสดงว่าการที่ราคากลางๆ คงจะถูกผลกระทบด้านให้เพิ่มสูงขึ้นไปได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยแรงซื้อจำนวนมากเข่นกัน (Buy Volume) ดังนั้นจึงเป็นการตีกันว่า ที่จะหาบริษัทที่มีขนาดเล็ก

เหตุการณ์อื่นๆ ที่ส่งผลกระทบกับปัจจัยด้านนี้ เช่นการที่เจ้าของถือหุ้นตัวนั้นไม่ใช่จำนวนมาก ก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้มีหุ้นที่ซื้อขายในตลาดน้อยลง ส่วนการแตกหุ้น (Split Par) แม้จะช่วยเพิ่มสภาพคล่อง แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการเพิ่มอุปทานของหุ้นไปในตัว ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยดีนัก

ถ้ามองร่วมกับข้อ 3. ปัจจัยนี้ สินค้าใหม่ๆ ที่เป็นที่นิยมและขายดีบ่อยๆ ในวันนี้ ส่วนใหญ่ลักษณะอายุของความนิยมไม่นานนัก และมีแนวโน้มที่ความนิยมต่อสินค้าจะมีระยะเวลาสั้นลงเรื่อยๆ ดังนั้น ในฝ่ายผู้ผลิตก็จำเป็นต้องมีการพัฒนาสินค้า หรือคิดค้นสินค้าใหม่ๆ อุปกรณ์ดูแลเวลา จึงจะอยู่รอดได้ โดยยกจากผู้บุริหารที่ควรมีลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneur) แล้ว ขนาดของบริษัทก็สำคัญ

บริษัทที่มีขนาดใหญ่มากๆ การนำเสนอบริษัทใหม่ที่ได้รับความนิยม แม้จะสร้างรายได้เพิ่ม แต่ก็ถือเป็นสัดส่วนไม่น้อยอยู่ดีเมื่อเทียบกับรายได้รวมทั้งหมดของกิจการ ซึ่งก็จะทำให้ราคา

ไปไหนไม่ได้ไกลนัก

อย่างไรก็ต้องมีขนาดเล็กมาก มีจำนวนหุ้นน้อย จนแทบจะขาดสภาพคล่องในการซื้อขาย ก็เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง เพราะการเคลื่อนไหวของราคาอาจมีความผันผวนมากเกินไป

5. Leader or Laggard

ความเป็นผู้นำหรือผู้ตาม (ด้านราคา) นั้น มีวิธีการวัดคือใช้ค่าของ Relative Price Strength คือเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของราคา สำหรับหุ้นแต่ละตัว แล้วนำมาจัดอันดับ เช่น การจัดอันดับของหุ้นในกลุ่ม SET100 ช่วงเดือนที่ผ่านมา ก็ทำการเปลี่ยนแปลงราคาของหุ้นตัวเดือนกับปลายเดือน แล้วทำเป็นเปอร์เซนต์การเปลี่ยนแปลง จากนั้นนำมาจัดอันดับ โดยหุ้นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางแย่ที่สุดก็ได้เบอร์ 1 ส่วนหุ้นที่ราคาปรับขึ้นสูงที่สุด ก็ได้เบอร์ 100 เป็นต้น

จากสถิติที่ **O’Neill** เก็บมา 40 ปี หุ้น 500 ตัวที่มีราคาปรับขึ้นมาก ก่อนที่จะขึ้นนั้น ค่า Relative Price Strength จะถูกจัดอยู่ที่อันดับประมาณ 87

ข้อมูลนี้ให้เห็นว่า การที่นักลงทุนเจอหุ้นที่ขึ้นมาแล้ว (Leader) กับหุ้นที่ยังไม่ขึ้น (Laggard) ควรเลือกพิจารณาหุ้นที่เป็นผู้นำคือเริ่มขึ้นมาแล้วมากกว่า

ดังนั้น ในการลงทุน **O’Neill** แนะนำให้หลีกเลี่ยงหุ้นที่มีอันดับ Relative Price Strength ต่ำกว่า 70 (ปรับสัดส่วนให้มีอันดับ 1-100) และลงทุนเฉพาะหุ้นที่มี Relative Price Strength ตั้งแต่ 90 ขึ้นไป อย่างไรก็ต้องเข้าใจหุ้นกลุ่มนี้ ควรซื้อช่วงเริ่มต้น คือราคายังไม่ขึ้นที่พักตัวสร้างฐาน ไม่เกิน 5-10%

สำหรับหุ้นที่มีอยู่ในพอร์ตแล้ว การปรับพอร์ตที่ดีนั้น **O’Neill** แนะนำให้ขายตัวที่มีผลงานแย่ให้เร็วที่สุด และเก็บตัวที่มีผลงานดี หรือ Relative Price Strength สูง ไว้ให้นานที่สุด

6. Institutional Sponsorship

จากข้อ 4. ที่ว่า ราคาหุ้นจะขึ้นได้ต้น ควรมีอุปทาน

น้อย ในข้อนี้จะเป็นการเลือกหุ้นที่มั่นใจได้ว่ามีอุปสงค์มาก (Large Demand) ด้วย

ดังนั้นหุ้นที่มีกองทุน หรือสถาบันเข้ามาลงทุนอย่างน้อย 2-3 แห่ง จึงเป็นหุ้นที่ดูน่าสนใจ เพราะถึงแม้ว่าหุ้นจะวิเคราะห์ผิดพลาดไปบ้าง แต่ก็จะมีแรงซื้อจากกองทุนดังกล่าวมาเป็นแต้มต่อให้อยู่ จึงทำให้เสียหายไม่มาก

อย่างไรก็ต้องระวังด้วย หากกรณีที่พบว่ากองทุน เข้าซื้อหุ้นนั้นเป็นจำนวนมากไปเรียบร้อยแล้ว ตรงนี้ ข้อต้องกาลัยเป็นข้อเสียทันที เพราะแทนที่จะมีอุปสงค์เข้ามามาก แต่จะกาลัยเป็นว่า มีอุปทานอยู่มาก รอการขายวันใดวันหนึ่งในอนาคต จึงต้องดูให้มั่นใจว่าหุ้นที่เราจะลงทุนนั้น ต้องเป็นหุ้นที่เพิ่งเริ่มมีกองทุนเข้ามาสนใจแต่ยังมีจำนวนไม่มาก

เทคนิคหนึ่นในการหา ก็ให้ดูที่นโยบายของแต่ละกองทุน ก็จะทำให้รู้ถึงหุ้นที่กองทุนแต่ละกองนั้นสนใจครับ

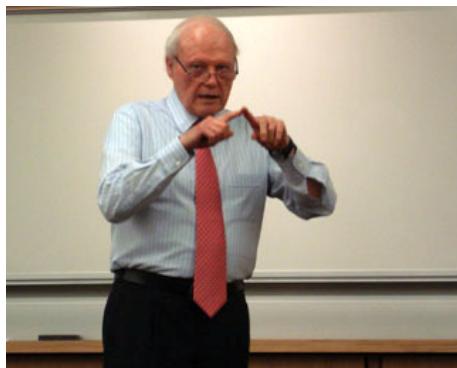
7. Market Direction

ถึงแม้นักลงทุนจะเลือกหุ้นได้ตาม 6 ข้อแรกอย่างสมบูรณ์แบบ แต่หากอยู่ในช่วงที่ตลาดมีพิศทางชาลงอย่างรุนแรง เป็นไปได้ว่า 3 ใน 4 ของหุ้นที่เลือกดีแล้ว ก็จะถูกแรงของตลาดพา ดึงลงไปด้วย ดังนั้น การศึกษาพฤติกรรม และพิจารณาพิศทางของตลาดจึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้

ในตลาดชาชีน ที่หมายจะกับการซื้อนั้น สิ่งที่ต้องระวังก็คือ การกลับตัว โดย เมื่อมีสัญญาณซื้อเกิดขึ้นมาแล้ว 6-7 เดือน ก็มักจะมีการตกแรงๆ 8-12% ก่อนที่จะไปต่อ ดังนั้น จึงต้องคอยระวังสัญญาณเดือนการกลับตัวต่างๆ เช่น

- ปริมาณการซื้อขายยังมาก แต่ดันนี่เริ่มไม่เพิ่มขึ้น และ

คำคมเชียนหุ้น

วิลเลียม เจ โอนีล (William J. O'Neil)

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลที่ที่ปรึกษาและเชื่อว่าเป็นที่ถูกต้อง ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสนับสนุนของข้อมูลนี้ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูไบ เฮย์ เอเชียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำของส่วนนี้ไม่สามารถรับรองความถูกต้องของข้อมูลนี้ได้ ไม่ต้องแจ้งว่ารายงานฉบับนี้เป็นเว็บไซต์ของบุคคลที่สาม ไม่ใช่เว็บไซต์ของนักลงทุน โดยไม่ได้มีการข้าม

พ่อค้าปรับตัวลงมาอีกมาก ตอนพยาชาชีนไปทดสอบยอดเดิมของ ลุ่มหาย แล้วล่วงลงมาจนหลุดแนวรับพร้อมว่าลุ่ม อันนี้เป็นเงื่อนไข การกลับตัวที่นักลงทุนส่วนใหญ่คุ้นเคยกันดี อย่างไรก็ตาม กว่าจะ รอการยืนยันขนาดนั้น ราคาหุ้นก็คงลดลงไปมากพอตัวแล้ว ดังนั้น ทางที่ดีกว่า คือให้หาสัญญาณกลับตัวจากหุ้นรายตัวที่เป็น Leader ของตลาด เพราะช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างชาชีนและชาลง หุ้นที่ เป็น Leader จะเริ่มสะสุด แต่ดันนี่จะยังคงอยู่ได้โดยมีหุ้นที่คุณภาพ ต่ำกว่า (Low Quality) ดำเนินมาจนติดรายชื่อในกลุ่ม Most Active

สุดท้าย การจำกัดความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ตระบิดที่เริ่มไม่มั่นใจในตลาด จงอย่าเสียดายกำไร ให้เริ่มขาย บางส่วนออกมาก่อน เพราทุกๆ 33% ที่ขาดทุน จะต้องการกำไร มากถึง 50% ของเงินที่เหลือ เพียงเพื่อมาดูเชี่ยวส่วนที่ขาดทุนไป

กลยุทธ์ C-A-N S-L-I-M นี้ เป็นที่นิยมกันมากครับ แม้แต่ในบ้านเรา นักวิเคราะห์หลายท่านก็ยึดเอาหลักการนี้ในการคัดกรองหุ้นครับ หวังว่าท่านนักลงทุนจะได้นำริบบ์ไปใช้หากำไรให้กับพอร์ตของท่านได้ไม่มากก็น้อยครับ...วาระต่อ

“ การยืนกรานในความเห็นที่โต้แย้ง กับตลาด มักได้บทเรียนราคาแพง เสมอ และเป็นหนทางหลักที่นำพา คนส่วนใหญ่ให้ล้มเหลว ”

“Continually arguing with the market can be very expensive. That's how people go broke!.”